

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. L. Quòd scribens non est visus a Fratribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

ORDINIS PRAEMONST. 161
dissimè dixit mihi : Et hîc modicum
tibi est, vt illud exhaurias, reseruatum.
Et adiecit dicere & docere: Quoniam
liber Cantici canticorum diuersorum
expositionibus pænè penitus est ex-
haustus; hoc modicum tamen (quod
ad similitudinem huius modici olei
adhuc superest) à te, ad commendatio-
nem meam, est necessarium exhauriri.
Tantæ igitur Auctoris commonitio-
ne, & tantæ commonitricis auctori-
tate confusus, mihi importabilem as-
sumpsi laborem; magis eligens igno-
rantia hominum, quàm Matri Do-
mini displicere.

C A P V T L.

Quòd scribens non est visus à Fratribus.

EVESTIGIO est testimonium sub-
nectendum, valdè mirabile dictu,
& ad credendum difficile; sed est non
vnus solus huius veritatis assertor, vt
in ore duorum vel trium testium fi-
dem

dem verbum mirabile nanciscatur. Aggressus exponere & scribere in persona ROSÆ speciosæ, Columbæ formosæ, (Rosæ sine spina, Columbæ sine felle) Cantica canticorum, in locum solitarium se * reclusit; vbi nec clamantium insolentiâ turbaretur, nec multorum frequentaretur accessu. Ibi sæpissimè suæ debilitatis continuæ, & quotidianæ infirmitatis oblitus, tanta spiritus vehementia raptabatur, tanta fruebatur contemplationum dulcedine, tanta sacræ Scripturæ (quam tractabat) ebrietate potabatur; vt miserum omnino traderet obliuioni corpusculum, & horam vel cœnæ vel prandij (quam anxius cum puerulis præuenire consueuerat) vel minimè cogitaret, vel ignoraret omnino. Extædiati nonnumquam Fratres, qui in Refectorio ministrabant (cùm etiam ad secundam mensam ministrantium venire tardaret) iuerunt ad locum solitudinis, vbi illum solitum sedere cognoue-

* Legendū
reclusit, et
si in MS.
haberetur
reclusit.

nouerant: & cum non inuenientes, vel
 potiùs non videntes (ibi enim erat, li- ^{Præfens}
 cet minimè videretur) nimia expecta- ^{fapè à præ-}
 tione commoti, cœperunt verbis ali- ^{sentibus nõ}
 quantulùm durioribus culpæ præ- ^{videtur.}
 sentem, quem putabant absentem,
 & recedere indignantes. Quos ille suo
 tempore profecutus, cùm venisset ad
 eos, cœpit verba eorum ex ordine re-
 plicare, & commotionem animi re-
 prehendere; & à motu iracundiæ, & à
 verbis inordinatis, cum lenitate con-
 sueta, monuit eos de cetero tempera-
 re, si iram IESU & ROSAE Matris
 eius declinare curarent. At illi, nimia
 admiratione cõmoti; Vnde, inquit,
 verba nostræ commotionis potuisti
 cognoscere, cùm te præsentem mini-
 mè viderimus? Ille verò, vt eos in ali-
 quam cognitionem veritatis induce-
 ret; Ego, inquit, verba vestra, non ali-
 quo referente, sed memet audiente,
 cognosco: à quibus, rogo, vos de cete-
 ro abstinere.